

valget, som har gjort Indstillingen, at der kunde være ligesaa megen Grund til at give denne Mand en Understøttelse een Gang for alle, som der var med Hensyn til adskillige andre af de Betjente, der vare ansatte ved Fængselet paa Christianshavn, da det blev nedlagt. — Den sidste Indstilling angaar Gaardeier Nielsen's Andragende, der gaar ud paa, at han maa faa fri Proces i et Par Sager, han har. Hvad den sidste af disse angaar, kan der efter de Regler, man pleier at følge ved disse Andragenders Behandling, ikke være Tale om at anbefale Andragendet, da der er indgivet et Andragende fra ham til Ministeriet, hvorpaa der endnu ikke er kommet Svar, hvilket altsaa først maa afventes. Med Hensyn til det andet Punkt, som gaar ud paa, at der maa bevilges ham en Hjælp til at faa undersøgt Lovmedholdetigheden af en Kjendelse i en Skiftebehandling, som har fundet Sted for flere Aar siden, har jeg været med til at stille Forslag herom paa Grund af, at den Vedkommende er bleven anbefalet af mange hæderlige Mænd der fra Egnen. Jeg vilde ellers ikke have kunnet befhjæftige mig med dette Andragende, og jeg skal iøvrigt indrømme, at det under almindelige Forhold vistnok er meget vanskeligt at indstille det Slags Andragender. Der er desuden ogsaa en anden Omstændighed, som gjør det endnu mere betænkeligt for Folk, som ikke ere Jurister, at give sig af hermed, idet det nemlig er meget vanskeligt for os at bedømme, hvorvidt der kan antages at være Uregelmæssigheder tilstede ved Behandlingen af disse juridiske Sager. Imidlertid have vi dog troet, at Forholdene her vare saaledes, at vi kunde henvise Andragendet til Justitsministeriet, forsaavidt angaar det første Punkt dert, men jeg skal villigt erkjende, at det ikke er let for mig at se, om det er Noget, som kan tages til Følge eller ikke. Jeg skal endnu bemærke, at det, som har givet mig Anledning til at slutte mig til denne anbefaling, er en Forhandling, som det er paaberaabt skal have fundet Sted imellem ham og Skifteforvalteren der paa Stedet. Da jeg nemlig har frygtet for, at der kan have fundet nogen Uklarhed Sted paa Grund af de personlige Forhold fra Dyrighedspersonens Side, har jeg tænkt mig,

at der dog maasse kunde være nogen Anledning til at undersøge denne Sag noget nærmere. Det er en Selvfølge, at det sagkyndige Justitsministerium, naar det faar Sagen til nærmere Drøftelse, med større Vished vil kunne se, om der er nogen Anledning til at gaa ind derpaa eller ikke. Jeg indrømmer, at dette er den vanskeligste Slags Sager, man kan henvise til Ministeriet, men jeg skal dog paa egne og de øvrige Medforslagsstilleres Vegne, som have sluttet sig til Indstillingen, anbefale den til det ærede Thing.

L. C. Nyholm: Da Hovedlandeveiene isølge Loven af 21de Juni 1867 henlagdes under Amtene, blev det vedtaget, at de daværende Veiofsynsmænd skulde nyde en aarlig Understøttelse af Staten, saafremt de ikke fik Tjeneste hos vedkommende Amt. Den Mand, for hvis Vedkommende jeg har tilladt mig at stille et Vædringsforslag, forhenværende Veiofsynsmand J. C. Straube, fik Tjeneste i det Amt, hvori han var ansat, nemlig Standerborg Amt. Da han imidlertid er en meget gammel Mand, nogle og tredfindstyve Aar, blev denne Tjeneste ham overmaade besværlig, fordi han maatte befare Veiene tilfods, og havde omtrent 700 Mil om Aaret at passere. Dette kunde den gamle Mand ikke holde ud, og efter et Par Aars Forløb indgav han et Andragende til Indenrigsministeriet om at faa den omtalte Understøttelse, da han saa sig nødt til at fratæde Amtets Tjeneste. Herpaa fik han et Svar under 27de September f. A., som gik ud paa, at han kunde faa 175 Rd. aarligt, og at Udbetalingen heraf vilde begynde den 1ste Oktober. Naar det nu, og det er navnlig dette, som jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, i Betænkningen under Nr. 12 hedder: „Forhenværende Veiofsynsmand J. C. Straube andrager om Forhøielse i den ham tillagte aarlige Understøttelse, stor 175 Rd. Denne Sag er afgjort ved Finantsloven“, saa kan jeg ikke se Andet, end at her foreligger en Misforstaaelse, thi ved Finantsloven er Understøttelsen for Straube af 175 Rd. vel sanctioneret, men hvad han her begjærer, er en Forhøielse af denne Understøttelse, og herom